

[Retoft.]

bestemmes, at naar Udbyttet er under 5 pCt., svares ingen Udbytterate.

Det er altid et saare sundt Princip at konsolidere, og navnlig i urolige Tider er det rimeligt at opmuntre til Konsolidering, til at føre en fornuftig Finanspolitik. Det Lovforslag, vi her behandler, vil virke i den Retning, idet man giver Skattelettelse for forsigtig Udbyttepolitik.

Lad mig ved et enkelt Eksempel vise, hvorledes denne Skat vil komme til at virke. Jeg tager her et Aktieselskab, som har en ansat Indkomst paa 100 000 Kr., en Aktiekapital paa 400 000 Kr., og som udbetaler i Udbytte 40 000 Kr., eller med andre Ord 10 pCt. Et saadant Aktieselskab vil komme til at betale følgende Beløb: Ordinær Skat 11 200 Kr., 15 pCt. Forhøjelse 1 680 Kr., den saakaldte Udbytterate 3 200 Kr., Restrate 7 800 Kr., i alt i Statsskatter 23 880 Kr. Dertil kommer Kommuneskatten, og man vil erindre, at i Henhold til Bestemmelserne i Lov om personlig Skat til Kommunen kan Skatteprocenten højst sættes til 5 pCt.; den laveste Procent er 4. Jeg gaar ud fra, at den paagældende Kommune anvender 5 pCt.-Regelen og altsaa udskrifer 5 000 Kr. I det hele vil Aktieselskabet saaledes komme til at betale 28 880 Kr.

Lad os nu undersøge, hvad det betyder, hvis Selskabet ikke ønsker at føre en forsigtig Finanspolitik, men udbetaler et betydelig større Udbytte, og lad os sætte dette til 20 pCt. Man faar da følgende Udregning: den ordinære Skat er selvfølgelig den samme, den 15 pCt. Forhøjelse ligeledes, men Udbytteraten vil i dette Tilfælde blive 12 800 Kr., Restraten vil blive 3 000 Kr.; Kommuneskatten bliver det samme Beløb, 5 000 Kr. Det Selskab, som ønsker at give et saadant stort Udbytte, vil saaledes komme til at betale 33 000—34 000 Kr., hvorimod det Selskab, der anvender en forsigtig Udbyttepolitik, kun vil komme til at betale 28 000—29 000 Kr. Dette er efter min Opfattelse en meget skarp Understregning af, at det kan betale sig for Selskaberne at føre en fornuftig Udbyttepolitik, noget, som jeg især i urolige Tider tillægger en meget stor Betydning.

Lovforslagets Afsnit C. om overordentlig Indkomstskat til Staten af kooperative Virksomheder er vel nok den Del af Loven, som vil blive stærkest debatteret. Mange Artikler er skrevet, og mange Taler er holdt angaaende Beskatning af Brugsforeninger, for det er jo egentlig det, det drejer sig om.

I det foerelignde Lovforslag drages

der et meget skarpt Skel imellem de Brugsforeninger, der kun fordeler Varer inden for Medlemmernes egen Kreds, og de Brugsforeninger, der ogsaa sælger Varer til andre end Medlemmer. Denne Deling er selvfølgelig. Det er rimeligt at gaa ud fra, at den Brugsforening, der sælger Varer til andre end Medlemmer, paafører den private Handel en langt skarpere og mere nærgaaende Konkurrence og derfor ogsaa skattemæssigt bør behandles strengere end de øvrige, og strengere, jo større Part af hele Omsætningen der ligger uden for Kredsen af Medlemmer. Ved at gennemgaa § 21 vil man da ogsaa konstatere, at Progressionen stiger stærkt, naar Omsætningen uden for Medlemmernes Kreds stiger.

Om Afsnit D. har jeg meget faa Bemærkninger. Jeg finder det rimeligt, at de paagældende Institutioner er med til at bære Tidens Byrder. Men jeg finder det ogsaa naturligt, at den Bemyndigelse, som § 26, Stk. 2, tilsligter at give Finansministeren, gives. Det er naturligt, at Institutioner, der i Henhold til Love og Vedtægter anvender hele Indkomsten til de omtalte Formaal, faar hel eller i hvert Fald stærk Nedsættelse af Skatten.

Angaaende Afsnit B., der omhandler Dødsboer, har jeg ogsaa meget faa Bemærkninger. Jeg kan her erklære mig helt enig i de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget.

Lad mig, inden jeg slutter, gøre et Par Bemærkninger om Bestemmelsen i § 37, Bestemmelsen om, at den overordentlige Indkomstskat til Staten ikke paa sædvanlig Maade kan fradrages ved næste Aars Indkomstangivelse.

Denne Bestemmelse omtales som en særlig ondsindet, ny Bestemmelse. Navnlig har jeg set et enkelt Venstreblad bruge stærke Ord om Bestemmelsen, men ogsaa andre Steder har jeg konstateret stærke Angreb paa den. Jeg er nu ikke saa ganske sikker paa, at Kyndigheden disse Forhold vedrørende helt staar paa Højde med Angrebens Voldsomhed. Først og fremmest maa man erindre, at Bestemmelsen slet ikke er ny, for saa vidt ikke en original Idé fostret af den nuværende Finansminister. Den her foreslaaede Fremgangsmaade anvendtes ogsaa under den foregaaende Krigs ekstraordinære Skattelovgivning og er for Resten ogsaa anvendt senere.

Men lad os foretage det Tankeeksperiment, at Skatten blev fradragsberettiget, og saa undersøge, hvad Følgerne eventuelt kunde blive. Jeg gaar ud fra, at det Beløb, der skal skaffes, ikke kan nedsættes, og